

РЕШЕНИЕ

№ 328

гр. Плевен, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЖАНЕТА Д. Г.

при участието на секретаря ИВАЙЛО П. ЦВЕТКОВ
като разглежда докладваното от ЖАНЕТА Д. Г. Гражданско дело №
20214400100775 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 153 и сл. от ЗПКОНПИ.

Производството по делото е образувано по искова молба /ИМ/ от КПКОНПИ гр. София, представлявана от председателя С.Ц. против И.Б.Г. и М. Й. Г., с която са предявени иски с правно основание чл. 153 ал. 1 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на имущество на обща стойност **31 696,48 лв..**

В ИМ се твърди, че в ТД на КПКОНПИ е извършена проверка на имуществото на ответника И.Б.Г., образувана въз основа уведомление от ОП Плевен за привличането му в качеството на обвиняем с постановление от 08.06.2020 г. по ДП № 162/2019 г. по описа на ОП Плевен за престъпление по чл. 304б ал. 2 от НК и престъпление по чл. 304б ал. 1 от НК, попадащи в обхвата на чл. 108 ал. 1 т. 21 от ЗПКОНПИ. Твърди се, че при извършената от ТД на КПКОНПИ проверка на имуществото на ответника И.Г. за периода от **29.06.2010 г. до 29.06.2020 г.** е установено, че през проверявания период ответникът е имал сключен граждански брак с втората ответница М.Г.. Твърди се, че през проверяваният период ответникът И.Г. е придобил имущество, подробно описано в ИМ, за придобиването на което няма

установени законни източници на доходи. Твърди се, че при извършеният икономически анализ при проверката е установено, че несъответствието между придобитото имущество от ответника и нетния му доход от друга е в размер на **/-201 382,65 лв./**, което е значително по смисъла на чл. 107 ал. 2 от ЗПКОНПИ вр. § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ. Твърди се, че въз основа на доклада от проверката е постановено решение на КПКОНПИ № 1549/09.06.2021 г. за образуване на производство по чл. 107 ал. 1 от КПКОНПИ против ответника И.Г. и за внасяне на искане до ПОС за обезпечаване на бъдещ иск по чл. 153 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобито имущество. Твърди се, че с определение № 846/21.06.2021 г. по ч.гр.д. № 470/2021 г. по описа на ПОС искането на КПКОНПИ за допускане на обезпечение на бъдещ иск е уважено и е определен тримесечен срок за предявяване на иска, който изтича на 07.10.2021 г.. Твърди се, че на ответниците са връчени декларации по чл. 136 от ЗПКОНПИ , но същите не са върнати попълнени, поради което не е извършвана допълнителна проверка и не е настъпила промяна на изводите относно наличие на значително несъответствие между нетния доход на ответниците и придобитото от тях имущество и КПКОНПИ е взела решение № 2686/29.09.2021 г. за внасяне на искане в ПОС за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност **31 696,48 лв..**

Според Комисията са налице предпоставките, визирани в разпоредбите на ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата от ответниците И.Б.Г. и М. Й. Г. на следното имущество:

На основание чл. 151 във връзка чл. 142, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ от И.Б.Г. на имущество на стойност **8 214 лв.**, от което:

- Сумата в размер на **3 800 евро или 7 432 лв .**, получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И.Б.Г.;

- Сумата в размер на **400 евро или 782 лв.**, получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И.Б.Г..

На основание чл.151 във връзка чл. 142, ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ от М. Й. Г. на имущество на стойност **23 482,48 лв.**, от което :

- Сумата в размер на **5 395,14 евро или 10 053,88 лв.**, внесена на каса по дебитна карта в евро с IBAN ***** в „УниКредит Булбанк“

АД с титуляр М. Й. Г..

- Сумата в размер на **13 428,60 лв.**, получена от трети лица чрез системата Western Union в Банка „ДСК“ ЕАД, от М. Й. Г..

С ИМ се моли да бъдат присъдени в полза на Комисията направените по делото разноски, в това число за юрисконсултско възнаграждение, като се представя пълномощно.

Препис от ИМ и доказателствата към нея е връчен на всеки от ответниците за писмен отговор по реда на чл. 131 от ГПК. В законоустановеният едномесечен срок по делото е постъпил писмен отговор на ИМ от ответниците чрез пълномощника им адвокат Т. Н. от ВрАК, с която се оспорва основателността на предявените искиове против всеки от ответниците. В отговора на ИМ се обсъждат подробно основни понятия, имащи отношение към спора, разпоредбите на чл. 142 ал. 1 вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ и разпоредби на ЗОПДНИП /отм./, прави се позоваване на мотивите на решение № 13/13.10.2012 г. по конст. Дело № 6/2012 г. на Конституционния съд на РБ и се прави извод, че се иска отнемане на имущество, което е преминало през патримониума на ответниците, но не е налично в края на проверявания период. Според ответниците само в случай, че незаконно придобитото имущество е налично в края на проверявания период, а липсва на по-късен етап по реда на чл.151 от ЗПКОНПИ се отнема неговата равностойност, като за този извод се позовава на решение № 129/08.06.2015 г. по гр.д. № 5562/2013 г. на IV гр.о. на ВКС. Прави се извод, че в посоченото по-горе имущество не се включват паричните средства, тъй като парите нямат парична равностойност по пазарни цени, каквато е формулировката на чл. 141 от ЗПКОНПИ. В отговора на ИМ се твърди, че през проверявания период ответниците нямат придобити МПС, както и че синът на ответниците Б.И.Б. е починал след заболяване през проверявания период, за което представят доказателства. Към отговора на ИМ са приложени договор за правна помощ и адвокатско пълномощно по делото.

В о.с.з. Комисията чрез процесуалния си представител началник на отдел в ТД Велико Търново М.М. поддържа предявените искиове и претендира заплащане на разноските по делото съгласно списък на разноските по чл. 80 от ГПК в размер на сумата от **1 195 лв.**, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на **450 лв.** В депозираните писмени бележки по

делото са изложени подробни доводи относно наличието на предпоставките за уважаване на исковете и се излагат доводи за неоснователност на възраженията на ответниците, заявени с отговора на ИМ. Поддържа се, че по делото не са представени доказателства, тежестта за което е върху ответниците, извършените преводи през 2013 г., 2014 г. и 2017 г. в полза на ответниците да са от техни роднини и съдът следва да остави без уважение възраженията на ответниците в тази насока. Според ищеца с оглед целта на специалния закон да защити интересите на обществото чрез предовратяване и ограничаване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него, респ. изваждане на същото от гражданския оборот и независимо дали паричните средства преминали през патримониума на ответниците са налични или не, то същите следва да бъдат отнети в полза на Държавата като санкция за придобиването им. Според ищеца по делото е безспорно установено, че паричните средства са наредени от трети лица и са с неизвестен произход и по арг. от чл. 5 ал. 1 от ЗПКОНПИ подлежат на отнемане, независимо, че за изтеглени от ответниците и са изхарчени от тях за да водят начин на живот, различен от обичайния. Поддържа се при съобразяване на практиката на ВКС, която третира подлежащото на изследване и отнемане имущество в началото и края на проверявания период, че паричните суми, налични по банковите сметки на ответниците в края на проверявания период, които не са налични към датата на налагане на обезпечителните мерки подлежат на отнемане. Позовава се на решения на други окръжни съдилища в страната, които са влезли в законна сила, както и на решение № 38/27.07.2016 г. по гр.д. № 4353/2013 г., IV г.о. на ВКС и решение № 29/12.04.2021 г. по гр.д. № 1021/2019 г., III г.о. на ВКС. В писмените бележки се възприема първи вариант на заключението на назначената съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/ и се правят изводи относно общата стойност на имуществото на ответниците, придобито през проверявания период, общият размер на доходите и приходите им и общия размер на разходите им през проверявания период и формирания нетен доход в размер на **- 143 254,92 лв./**, който не е достатъчен за придобиване на имущество в размер на **56 929,81 лв.**, както и относно размера на несъответствието между тях в размер на **-200 184,73 лв./**, което е значително и надхвърля **150 000 лв..**

Ответниците чрез пълномощника си адвокат Т. Н. от ВрАК оспорват

основателността на предявените иски и претендираните направени по делото разноси. В депозираните писмени бележки по делото са изложени подробни доводи относно липсата на предпоставките за уважаване на исковите с правно основание чл. 153 от ЗПКОНПИ. Според пълномощника на ответниците несъответствието по смисъла на §1 т. 3 от КПКОНПИ е определено неправилно и в двата варианта на заключението на СИЕ. Счита се, че в приход на ответниците следва да се отрази получената сума от трети лица в размер на **21 643 лв.**, тъй като преводите от лицата Б.И.Б. и М. Й. Г. са от кръга на близките в семейството на ответника И.Г., първата като негова снаха, а втората като негова съпруга. По отношение на претендиратата за конфискация сума в размер на **31 696,48 лв.** се посочва, че в началото и в края на проверявания период при ответниците липсват парични суми в наличност по банковите им сметки. При съобразяване на разпоредбите на чл. 63 ал. 1 от ЗОПДНПИ /отм./ и чл. 142 ал. 1 вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ се прави извод, че на отнемане подлежи имущество, което е налично, вкл. налични парични средства, а ако същото липсва или е отчуждено се присъжда паричната му равностойност съгласно чл. 72 от ЗОПДНПИ /отм./. Поддържа се, че незаконно придобито може да е само имущество, които е влязло в патримониума на проверяваното лице през изследвания период и е налично в края на проверявания период, респ. е налице значително несъответствие когато разликата между стойността на наличното имущество в началото на проверявания период и в края му надхвърля **150 000 лв.** Пзовава се на наличието на образувано тълкувателно дело № 4/2021 г. по въпросите какво представлява имущество по смисъла на §1 т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и по какъв начин се определя несъответствието, на посоченото в отговора на ИМ решение на КС, както и се развиват подробни доводи какво представляват приходи, доходи, източници на финансиране и се прави извод, че след като в началото и края на проверявания период ответниците нямат налично имущество исковите са неоснователни. В писмените бележки подробно се обсъждат придобитите от ответниците два имота, по отношение на които няма искания за отнемане, както и относно законния източник на доходите на Б.И.Б. и М. Й. Г. от работа в чужбина, които са преведени на ответника през процесния период общо в размер на **13 428,60 лв.** Твърди се, че паричните преводи от снахата на ответниците са за лечение на сина на ответниците Б., който е имал тежко здравословно състояние видно от представените по

делото писмени доказателства и е починал впоследствие. Поддържа се, че приходите на ответницата М. Й. Г. са със законен произход. В ъзражава се, че липсват основания разходите за пътувания в чужбина на ответниците да се изчисляват по реда на Наредбата за служебните задгранични командировки и специализации в чужбина /НСЗКСЧ/, а при изчисляването им по Евростат следва да се начисляват като разходи за най-близката страна при липса на данни за дестинацията, тъй като същите не могат да се основават на предположения. При съобразяване на разпоредбите на §1 т.4 от ДР на ЗПКОНПИ и чл. 141 от ЗПКОНПИ и цитираната съдебна практика на ВКС по приложението на закона, вкл. решението на КС на РБ № 13/13.10.2012 г. по конст.дело № 6/2012 г., пълномощникът на ответниците счита, че претендираните парични суми не са налични в патримониума на ответниците в края на проверявания период и не подлежат на отнемане, а имат характера на приходи и разходи. Моли се съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените искове и да присъди адвокатско възнаграждение в съответствие Наредба № 1/2004 г. на ВАС за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът, като съобрази становищата на страните и представените по делото доказателства, прецени ги по реда на чл. 12 и 235 от ГПК поотделно и в тяхната съвкупност и прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Плевенският окръжен съд приема, че е сезиран от КПКОНПИ, гр. София с искове с правно основание чл. 153 от ЗПКОНПИ против ответниците И.Б.Г. и М. Й. Г. за отнемане в полза на Държавата на следното незаконно придобито имущество:

На основание чл. 151 във връзка чл. 142, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ от И.Б.Г. на имущество на стойност **8 214 лв.**, от което:

- Сумата в размер на **3 800 евро или 7 432 лв.**, получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И.Б.Г.;

- Сумата в размер на **400 евро или 782 лв.**, получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И.Б.Г..

На основание чл.151 във връзка чл. 142, ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ от М. Й. Г. на имущество на стойност **23 482,48 лв.**, от което :

- Сумата в размер на **5 395,14 евро или 10 053,88 лв.**, внесена на каса по

дебитна карта в евро с IBAN ***** в „УниКредит Булбанк“ АД с титуляр М. Й. Г..

- Сумата в размер на **13 428,60 лв.**, получена от трети лица чрез системата Western Union в Банка „ДСК“ ЕАД, от М. Й. Г..

При съобразяване на представените по делото и неоспорени от страните писмени доказателства съдът приема за безспорно установено от фактическа страна следното:

Проверката по чл. 107 от ЗПКОНПИ е започнала в КПКОНПИ с протокол вх. № ТД07ЛО/УВ-70018/29.06.2020 г. на ТД на Комисията в гр. Велико Търново /л. 57/ против ответника И.Б.Г. въз основа на уведомление от ОП Плевен вх. № УВКПКОНПИ-966/24.06.2020 г. /л. 50-51/ за привличането му като обвиняем по ДП № 162/2019 г. по описа на ОП Плевен за престъпление по чл. 304б ал. 2 от НК и престъпление по чл. 304б ал. 1 от НК, попадащи в обхвата на чл. 108 ал. 1 т. 21 от ЗПКОНПИ. Проверката е обхванала проверяван период от **29.06.2010 г. до 29.06.2020 г.** и е извършена през периода м. VI 2020 г. – м. VI 2021 г..

След приключването на проверката КПКОНПИ гр. София е взела решение № 1549/09.06.2021 г. /л. 265– 285/ на основание чл. 13 ал. 1 т. 7 вр. чл. 107 ал. 2 вр. чл. 116 ал. 1 от ЗПКОНПИ за образуване на производство против ответниците И.Б.Г. и М. Й. Г. и за внасяне на искане в Окръжен съд – Плевен за допускане на обезпечение на бъдещи иски срещу ответниците чрез налагане на обезпечителни мерки.

С решение № 2686/29.09.2020 г. /л. 27-48/ КПКОНПИ е взела решение да внесе иски в Окръжен съд – Плевен за отнемане от ответниците на незаконно придобито имущество на стойност **31 696,48 лв.**, като ИМ, с която са предявени исковите по чл. 153 ал. 1 от ЗПКОНПИ против ответниците е депозирана пред съда на **06.10.2021 г.**

От представеното по делото в заверен препис постановление за привличане от 08.06.2020 г. по ДП № 162/2019 г. по описа на ОП Плевен /л. 52-55/ се установява, че ответникът И.Б.Г. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 304б ал. 2 от НК и престъпление по чл. 304б ал. 1 от НК .

От представените по делото писмени доказателства от НБД „Население“ /л. 58-61/ се установява, че ответниците са съпрузи от 2004 г. но от съвместното им съжителство преди брака имат родени двама синове

Б.И.Б., роден 1987 г. и починал на 09.04.2015 г. и Й.И.Б., роден 1988 г..

От представените по делото писмени доказателства от Търговския регистър, АИС на КАТ и ТД на НАП Велико Търново се установява, че през проверявания период ответниците са не имали участие в юридически лица, не са придобивали и не са се разпореждали с МПС, въздухоплавателни средства и кораби.

От представените по делото писмени доказателства – нотариални актове и справки от Служба по вписванията, Община Кнежа и ТД на НАП Велико Търново /л.51-82/ по делото се установява, че през проверявания период ответниците са придобили и са се разпоредили със следните недвижими имоти:

с договор за покупко-продажба, сключен на **11.08.2010 г.**, обективиран в нотариален акт /НА/ №107 том V рег. №2536 дело №557/11.08.2010 г. по описа на нотариус В.Р., рег. № 550 на НК и район на действие РС Кнежа /л. 59/ ответникът И.Б.Г. по време на брака си с ответницата М. Й. Г. е придобил собствеността върху недвижим имот в гр. Кнежа, *****, представляващ УПИ с площ от 1 217 кв.м., съгласно скица №80 от 03.05.2010 г., издадена от Община Кнежа, съставляващ УПИ - X - 449 в кв. 40 по ЗРП на гр. Кнежа, а по нотариален акт №37, том I, дело №171/1963 г. на КРС, дворно място от 1 250 кв.м., заедно с построените в него масивна жилищна сграда, полумасивна жилищна сграда, масивна стопанска сграда и масивен гараж по удостоверение за търпимост №АБ-23-46/27.07.2010 г., издадено от Община Кнежа за сумата от **8 000 лв.**, при данъчна оценка на имота в размер на **11 074 лв.**;

с договор за дарение, сключен на **20.06.2019 г.**, обективиран в НА №59 том II рег. №2077 дело №169/20.06.2019 г. по описа на нотариус М.Г., рег. № 719 и район на действие РС Оряхово /л.61-62/, ответницата М. Й. Г., заедно с други съсобственици е прехвърлила безвъзмездно на сестра си С.Й.З. собствеността върху придобит по наследство от баща им недвижим имот, представляващ 5/6 идеални части от УПИ I, с кадастрален №*****, в квартал 89 по кадастрален план на с. *****, ЕКАТТЕ: 43774, община Мизия, одобрен със Заповед № РД-02-14-616/29.03.2000 г. на АК и регулационен план, одобрен със Заповед № 2852/20.09.1920 г. на Министерство на благоустройството, с площ от 809 кв.м., а съгласно документ за собственост с площ от 800 кв.м., с адрес: с. *****, общ. Мизия, *****, ведно с 5/6 идеални части от построените в него сгради: 1/ масивна жилищна сграда – еднофамилна с №*****.1 на етаж със застроена площ от 115 кв.м.; 2/ масивна селскостопанска сграда с №*****.3 на един етаж със застроена площ 78 кв.м.; 3/ масивна селскостопанска сграда с № *****.4 на един етаж със ЗП от 15 кв.м., при данъчната оценка на целия имот в размер на **3 685 лв.**, а на даряваните 5/6 и.ч. - **3 070,83 лв.**.

От представената по делото справка – данни от НАП /л. 63/ се установява, че през проверявания период ответникът И.Б.Г. не е имал

регистрирани трудови договори, не се е осигурявал и няма данни за заплащани данъчни задължения от негова страна.

От представените по делото писмени доказателства, представляващи банкова информация – договори за кредит и извлечения от сметки /л. 68-82/ се установява, че през проверявания период ответницата е имала разкрити банкови сметки в „УниКредит Булбанк“ АД, ответниците са получавали и изпращали суми чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД и Банка ДСК“ ЕАД, както и че ответницата е била кредитополучател по договори за кредит с финансовата институция „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, като е изплатила закупените стоки - готварска печка и хладилник

От представеното по делото писмо от ГД „ГП“ към МВР от 14.07.2020 г. /л. 106-105/ се установява, че през проверявания период ответниците многократно са напускали границите на страната и са влизали през тях с превозни средства, посочени в писмото.

От представените по делото разписки за връчване и декларации по чл. 136 от ЗПКОНПИ /л. 110-116/ се установява, че декларациите и поканите за депозирането им не са връчени на ответниците, тъй като не са намерени на адреса си и по данни на МВР са напуснали страната на 06.06.2021 г. без да е регистрирано връщане. По делото липсват доказателства за подадени декларации от ответниците пред КПКОНПИ.

От представените от ответниците писмени доказателства - ЕР на ТЕЛК № 3734/192/06.11.2014 г., изд. от УМБАЛ – Плевен, епикриза ИЗ 31272/12.09.2014 г., изд. от УМБАЛ – Плевен, епикриза ИЗ 18116/14.07.2011 г., изд. от КГХ при МА гр. София, препис – извлечение от акт за смърт, изд. на 10.04.2015 г. от Община Кнежа се установява, че синът на ответниците Б.И.Б. е бил с тежко здравословно състояние до смъртта си, за което му е призната 92 % трайно намалена трудоспособност.

Установява се от заключението на вещото лице инж. С.С. по приетата съдебно-техническа експертиза /л.174-177/, което като компетентно изготвено съдът възприема, че пазарната цена на недвижимия имот, представляващ УПИ Х - 449 в квартал 40 по ЗРП на град Кнежа с административен адрес ***** към датата на придобиването му **11.08.2010 г.** е размер на **17 300 лв..** Установява се, че при определяне на пазарната стойност на недвижимия имот вещото лице е ползвало метода на разходите за създаване и метода на пазарните аналози.

Установява се от заключението на вещото лице В.В. по назначената съдебно - икономическа експертиза /л. 198-263/, което като компетентно изготвено съдът възприема, че вещото лице е прегледало представените по делото документи и е дало заключение относно съотношението между приходите, разходите и имуществото на ответниците И.Б.Г. и М. Й. Г. съобразно поставените му от ищеца и съда задачи в два варианта, като като в първия вариант разходите за задгранични пътувания са изчислени съгласно

НСЗКСЧ и Евростат в зависимост от продължителността на пътуването, а във вторият вариант разходите за задгранични пътувания са изчислени само съгласно данните от Евростат за среден годишен разход за потребление за възрастен в съответната държава, до която е осъществено задграничното пътуване.

Установява се от първи вариант на заключението на вещото лице, че приходите на ответниците са в общ размер от 4 665,91 лв. и включват: усвоени стокови кредити в размер на 1 746,99 лв. и превод от Й.И.Б. в полза на дъщеря му М.Й. Г. в размер на 2 918,92 лв.. Установява се от заключението, че разходите на ответниците са в общ размер от 147 920 лв. и включват: разходите за домакинството на ответниците при съобразяване на данни по НСИ и броя на членовете на семейството в размер на 81 816,77 лв., разходи за задгранични пътувания съобразно НСЗКСЧ при пътувания по-малко от 10 дни и по данни на Евростат за пребиваване в чужбина за период от 10 и повече дни в общ размер на 64 056,22 лв., вноски за стокови кредити в размер на 2 047,84 лв.. При съобразяване на общият размер на доходите на ответниците в размер на 4 665,91 лв. и общият размер на разходите им в размер на 147 920 лв., вещото лице установява, че нетният доход на ответниците за проверявания период е отрицателен и е в размер на /- 143 254,92 лв./. Установява се от т. 3 от заключението, че за всяка календарна година от целия проверяван период вещото лице е направило анализ на нетния доход на ответниците и е установило, че нетният доход на ответниците е отрицателен за всяка от календарните години през периода 2010 г. – 2020 г.. В заключението съобразно поставените му от КПКОНПИ задачи вещото лице заключава, че имууществото на ответниците, придобито през проверявания период е на обща стойност 56 929,81 лв. и включва: парични средства за покупка на недвижим имот в гр. Кнежа в размер на 17 300 лв., вноски по банкови кредити в размер на 12 510,63 лв., преводи на трети лица в общ размер от 5 476 лв., преводи от трети лица в общ размер от 21 643,18 лв. При съобразяване на посочените по-горе стойности на имуществото на ответниците вещото лице е заключило, че ответниците са придобили имущество на стойност 56 929,81 лв. и при отрицателен нетен доход общо за периода в размер на /- 143 254,92 лв./ несъответствието за проверявания период е в размер на /- 200 184,73 лв./. Установява се от т. 5 от заключението, че за всяка календарна година от проверявания период вещото лице е направило анализ на несъответствието като разлика между нетния доход и придобитото за съответната година имущество, който анализ е представен и в табличен вид и е установило, че е налице несъответствие за всяка от календарните години през периода 2010 г. – 2020 г. вкл..

Установява се от втори вариант на заключението на вещото лице, че приходите на ответниците са в общ размер от 4 665,91 лв., изчислени по начина посочен в първи вариант. Установява се от заключението, че разходите на ответниците са в общ размер от 110 959,99 лв. изчислени по начина посочен в първи вариант, с изключение на разходите за задгранични

пътувания, определени само по данни от Евростат, които са в общ размер от **27 095,38 лв.** При съобразяване на общият размер на доходите на ответниците в размер на **4 665,91 лв.** и общият размер на разходите им в размер на **110 959,99 лв.**, вещото лице установява, че нетният доход на ответниците за проверявания период е отрицателен и е в размер на **/- 106 294,08 лв./**. Установява се от т. 3 от заключението, че за всяка календарна година от целия проверяван период и във втори вариант вещото лице е направило анализ на нетния доход на ответниците и е установило, че нетният доход на ответниците е отрицателен за всяка от календарните години през периода 2010 г. – 2020 г.. В заключението съобразно поставените му от КПКОНПИ задачи вещото лице заключава, че имуществото на ответниците, придобито през проверявания период е на обща стойност 56 929,81 лв., определено по начина посочен в първи вариант. При съобразяване на посочените по-горе стойности на имуществото на ответниците вещото лице е заключило, че ответниците са придобили имущество на стойност **56 929,81 лв.** и при отрицателен нетен доход общо за периода в размер на **/- 106 294,08 лв./** несъответствието за проверявания период е в размер на /- 163 223,89 лв./. Установява се от т. 5 от заключението, че за всяка календарна година от проверявания период и във втория вариант вещото лице е направило анализ на несъответствието като разлика между нетния доход и придобитото за съответната година имущество, който анализ е представен и в табличен вид и е установило, че е налице несъответствие за всяка от календарните години през периода 2010 г. – 2020 г. вкл..

По допустимостта на предявените искове:

Съдът приема, че исковете са предявени от надлежно активно легитимирана страна против съответните пасивно легитимирани лица, в конкретния случай ответникът И.Б.Г. като лице по чл. 142 ал. 2 т. 1 от ЗПКОНПИ, а ответницата М. Й. Г. като лице по чл. 142 ал. 2 т. 4 от ЗПКОНПИ. Налице е образувана на 29.06.2020 г. проверка против ответника И.Б.Г. съгласно чл. 107 ал. 1 от ЗПКОНПИ с акт на директора на ТД – Велико Търново на КПКОНПИ след уведомление от ОП - Плевен по чл. 110 ал. 1 от ЗПКОНПИ за привличането му като обвиняем за престъпления по НК, които попадат в обхвата на чл. 108 ал. 1 т. 21 от ЗПКОНПИ, като проверката е обхванала период от десет години назад, считано от започването ѝ съгласно чл. 112 ал. 3 от ЗПКОНПИ. Налице са приети решение на КПКОНПИ по основание чл. 13 ал. 1 т. 7 вр. чл. 107 ал. 2 вр. чл. 116 ал. 1 от ЗПКОНПИ за образуване на производства за установяване на незаконно придобито имущество против ответниците и решение по реда на чл. 13 ал. 1 т. 7 вр. чл. 153 ал. 1 от ЗПКОНПИ за внасяне на мотивирано искане до ОС – Плевен за отнемане в полза на Държавата на незаконно придобитото имущество от

ответниците, подробно описани по-горе, а именно: решение № 1549/09.06.2021 г. и решение № 2686/29.09.2020 г. на КПКОНПИ, като исковете са предявени в срока по чл. 153 ал. 1 от ЗПКОНПИ.

Като съобрази гореизложеното съдът приема, че са изпълнени всички изисквания на ЗПКОНПИ, свързани с допустимостта на исковете и същите следва да бъдат разгледани по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 141 от ЗПКОНПИ незаконно придобитото имущество подлежи на отнемане в полза на Държавата, като такава е имуществото, за придобиването на което не е установен законен източник. Изрично в разпоредбата на чл. 142 ал. 2 от ЗПКОНПИ е предвидено, че имуществото по чл. 141 от ЗПКОНПИ включва: личното имущество на проверяваното лице, имуществото, придобито общо от двамата съпрузи или от лицата във фактическо съжителство, имуществото на ненавършилите пълнолетие деца, имуществото на съпруга на проверяваното лице независимо от избора на съпрузите режим на имуществени отношения, имуществото на лицето, с което проверяваното лице е във фактическо съжителство.

Съгласно разпоредбата на чл. 156 ал. 4 от ЗПКОНПИ, в производството пред съда Комисията представя доказателства за: 1. вида и стойността на придобитото през проверявания период имущество; 2. обстоятелствата по чл. 107, 108 и 111 от ЗПКОНПИ, 3. наличието на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице; 4. обстоятелствата, че незаконно придобито имущество е прехвърлено на лицата по чл. 144 от ЗПКОНПИ през проверявания период; 5. други обстоятелства, които имат значение за изясняване произхода на имуществото и начина на придобиването му; 6. наличието на тежести и обезпечения върху имуществото, освен наложените по ЗПКОНПИ.

Съгласно § 1 т. 2 от ДР на ЗПКОНПИ „доходи, приходи и източници на финансиране" са: възнаграждение, получено от лице по трудово и по служебно правоотношение, доходи от извършени услуги с личен труд, доходи от упражняване на свободни професии, чистият доход от предприемаческа дейност, дивиденди и лихви, други доходи от движима и недвижима собственост, за придобиването на които е установен законен източник, доходи от селскостопанска дейност и търговия на дребно, други доходи от лотарийни и спортни залагания, лихви, лицензионни и комисионни

възнаграждения, приходи от продажба на имущество, за придобиването на които е установен законен източник, от застраховка, от съдебни дела, отпуснати банкови кредити и заеми от физически лица.

Съгласно § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ „значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период.

Съгласно § 1 т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ „имущество“ е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него.

В тежест на ищцовата Комисия е да докаже по делото, че процесното имущество, чието отнемане се иска е придобито през проверявания период от ответниците, респ. вида и стойността на същото към датата на придобиването му и към датата на подаване на ИМ, наличието на основанията на чл. 142 ал. 2 от ЗПКОНПИ по отношение на ответниците, наличието на основанията чл. 151 от ЗПКОНПИ, наличие на „значително несъответствие“ по смисъла на § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ по отношение на имуществото на ответника И.Б.Г. през проверявания период от **29.06.2010 г. до 29.06.2020 г.** и другите твърдени в ИМ обстоятелства, имащи значение за изясняване на произхода на имуществото и начина на придобиването му. В тежест на ответниците е да докажат законният произход на средствата, с които е придобито процесното имущество.

Съдът съобрази наличието на противоречива съдебна практика на съдилищата по въпросите, по които е образувано за разглеждане ТД № 4/2021 г. на ОСГК на ВКС, а именно: 1. Представяват ли имущество по смисъла на § 1, т. 4 ДР на ЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период; 2. Следва ли ответникът да бъде осъден да заплати в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и

впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друг имущество. С оглед липсата на постановено решение по посоченото тълкувателно дело и при липса на законова възможност да спре производството до постановяване на тълкувателно решение, съдът приема, че следва изложи правни изводи, основани на съдебна практика на ВКС, която въприема като правилна. Съдът съобрази решаващите мотиви на решение № 97 от 18.05.2018 г. по гр. д. № 3224/2017 г., решение № 129/08.06.2015 г. по гр. д. № 5562/2013 г., IV г.о, ГК на ВКС; решение № 137/02.11.2018 г. по гр. д. № 2507/2017 г., IV г.о., ГК на ВКС, решение № 147/16.09.2019 г. по гр.д. № 1998/2018 г., IV г.о., ГК на ВКС, решение № 200/14.02.2019 г. по гр. дело № 4143/2017 г., IV г.о., ГК на ВКС, решение № 263 от 18.12.2020 г. на ВКС по гр. д. № 1293/2020 г., IV г.о., ГК на ВКС, решение № 191/15.02.2021 г. по гр. д. № 4768/2019 г. IV г.о., ГК на ВКС и др.. В цитираните решения ВКС приема, че предвид санкционния характер на нормите на закона, касаещи предметния обхват на отнемането, те не могат да се тълкуват разширително. ВКС приема също, че когато придобито през изследвания период имущество е отчуждено възмездно, тези обстоятелства могат да имат правно значение само доколкото има разлика между придобивната стойност и стойността при отчуждаването и ако придобивната стойност е по-висока, разликата е разход, а ако стойността при отчуждаването е по-висока, разликата е доход, а дали този доход е законен ще се установи, след като бъде преценен размерът на превишението, ако е налице такова в края на изследвания период. ВКС приема, че на основание чл. 62 ЗОПДНПИ /отм./, т.е. по гражданскоправен ред не може да бъде отнет доход, а имущество, което е незаконно придобито, както и че незаконно придобито може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното и свързаните с него лица през изследвания период, което е налично в края на този период. В цитираните решения ВКС приема изрично, че отнемането на парични суми, преминали през банковите сметки на лицето, но неналични към датата на завеждане на иска за отнемане не може да бъде претендирано по реда на чл. 28 от ЗОПДИППД /отм./, съответно по чл. 62 от ЗОПДНПИ /отм./ и чл. 141 от ЗПКОНПИ, тъй като такава възможност не е предвидена в закона. ВКС приема, че парите са заместими потребими вещи и основните им

икономически функции са на платежно средство, разчетна единица и на запас от стойност, като в качеството си на потребими вещи и като платежно средство парите е възможно да са изразходени за различни стоки и услуги, т. е. те могат да са похарчени както за потребности от ежедневието, така и да са трансформирани в придобиването на имущество (реални активи), посочено в чл. 62 от ЗОПДНПИ /отм./, в който случай, отнемането както на конкретното имущество, така и на паричните средства, с които е било закупено би довело до двойно санкциониране на отговорното лице, каквато цел законът не преследва и каквато възможност не предвижда. В определение № 310/05.05.2020 г. по гр. д. № 219/2020 г., IV г. о. и др. ВКС се основава на тази практика, за да приеме, че внесените и постъпили суми по банкови сметки на ответниците /проверявани лица/, за които не се установява законово основание за внасянето/постъпването им, но които не са налични по тези сметки в края на проверявания период, нито подлежат на отнемане в полза на Държавата, нито са релевантни чрез включването им в имуществото на ответниците за определяне размера на несъответствието по смисъла на § 1 т. 7 от ДР на ЗОПДНПИ /отм./, респ. § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, доколкото тези суми само са "преминали" през това имущество в проверявания период – били са разходвани, без да са вложени, респ. – трансформирани в друго подлежащо на отнемане имущество, когато са вложени за придобиването на такова имущество – то подлежи на отнемане, или неговата равностойност, ако е било отчуждено – в предвидените от закона случаи, и само ако е налице значително несъответствие по смисъла на специалния закон. В този смисъл е и определение № 425/31.05.2019 г. по гр.д. № 171/2019 г., III г.о. на ВКС, в което ВКС също се основава на тази практика, както и на мотивите на решение № 13 от 13.10.2012 г. по конституционно дело № 6/2012 г. на Конституционния съд, в които е прието, че на изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници, направените през това време разходи и възникналите задължения. В цитираното определение при преценка допустимостта на касационната проверка на въззивното решение, в което е прието, че паричните суми, представляващи вноски по банкови сметки и погасителни вноски по кредити не съставляват имущество съгласно определението на чл. 77, ал. 4, т. 1 във връзка с § 1 т. 1 от приложимия закон /в конкретният случай ЗОПДНПИ

/отм./, ВКС приема, че касационно обжалване на решението не следва да се допуска, тъй като незаконно придобито може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното лице през изследвания период, което е налично в края на този период, както и че имуществото, което подлежи на отнемане и значителното несъответствие между притежаваните активи и придобитото от законен източник са неразривно свързани и не могат да бъдат отделени, като преминаването на суми по банкови сметки, които като краен резултат не са увеличили актива, не следва да се включват в него, независимо от техния размер. Изложените от ВКС в цитираните съдебни актове правни изводи според съда са приложими както по отношение на ЗОПДНПИ /отм./, така и по отношение на сега действащия ЗПКОНПИ, доколкото основните принципи и цели на тези закони съвпадат. При съобразяването им съдът приема, че за да направи обоснован извод за основателност на иска следва имуществото, чиято равностойност се иска да бъде отнета в полза на Държавата да е налично в патримониума на ответниците в края на проверявания период и ответниците са се разпоредили с него след този момент, а за да направи обоснован извод, че наличното в края на изследвания период имущество на ответниците е незаконно придобито следва по делото да се установи, че неговата придобивна стойност превишава с повече от **150 000 л.в.** сумата от възмездно отчужденото имущество, притежавано от ответниците в началото на изследвания период и техните доходи за същото време, след приспадане на направените разходи за издръжката на ответниците и тяхното семейство, като се отчитат и всички други факти и обстоятелства от значение за изясняване на произхода на имуществото и начина на неговото придобиване. Съдът приема, че при определяне на стойността на придобитото от ответниците имущество през проверявания период следва да съобрази само стойността на придобитите от ответниците парични средства, налични по банковите им сметки или намерени в дома им в края на проверявания период, а преминалите парични средства през патримониума на ответниците, за които са представени доказателства по делото, но не са налични в края на проверявания период се явяват ирелевантни за доказване на обема на придобитото от ответниците имущество, респ. за наличието или липсата на "значително несъответствие" между имуществото и нетния доход на ответниците за проверявания период. При съобразяване на цитираната практика на ВКС съдът приема, че постъпилите суми по банкови сметки

стават част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица, тъй като това са техни вземания от съответната банка, но с изтеглянето на сумите и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица. Част от имуществото на проверяваното или свързаните с него лица стават изтеглените суми в брой и вземанията, ако такива са възникнали в резултат на извършените преводи или в резултат на получаването им от лицата чрез системите за бързи разплащания и са налице в края на изследвания период, в който случай те формират несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Съдът приема също, че преди да се извърши икономическия анализ по § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ не може да приеме, че определени парични суми, напр. постъпилите чрез системите за бързи разплащания съставляват незаконно придобито имущество и не следва да се имат предвид като приходи или разходи на ответниците, поради което приема, че в случай, че сумите са постъпили в патримониума на ответниците същите следва да бъдат отчетени като доходи независимо от липсата на доказателства за основанието, на което са получени, а в случай, че са излезли от патримониума на ответниците същите следва да бъдат отчетени като разходи, независимо от липсата на доказателства за основанието, на което са изпратени.

При съобразяване на гореизложеното и представените по делото доказателства, в това число заключението на вещото лице по назначената СИЕ, съдът приема, че следва да направи нов анализ на приходите, разходите, нетния доход, имуществото и несъответствието между имуществото и нетния доход по смисъла на § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Съдът приема, че през проверяваният период приходите на ответниците са в общ размер от 26 309,09 лв., включващи освен посочената от вещото лице в СИЕ и при двата варианта парична сума в размер на **4 665,91 лв.**, също така всички суми, които са постъпили в патримониума на ответниците независимо от основанието за това, в това число паричните средства получени от трети лица в общ размер от **21 643,18 лв.** Съдът приема, че през проверяваният период разходите на ответниците са в общ размер от 128 946,62 лв., включващи: разходите, установени със заключението на вещото лице по назначената СИЕ във вторият му вариант в общ размер от **110 959,99 лв.**, от които разходи за домакинството на ответниците при съобразяване на

данни по НСИ – **81 816,77 лв.**, разходи за задгранични пътувания, определени по данни от Евростат за страните, в които са пътували – **27 095,38 лв.**, вноски по стокови кредити – **2 047,84 лв.**, но също така всички суми, които са излезли от патримониума на ответниците независимо от основанията за това, в това число вноските по банкови кредити в размер на **12 510,63 лв.** и парични средства изпратени от ответниците на трети лица в общ размер от **5 476 лв.** Съдът намира, че разходите на ответниците за задгранични пътувания следва да бъдат изчислени по Евростат за страната, в която има данни да са пребивавали ответниците, тъй като по делото не са представени доказателства, тежестта за което е върху ищеца, ответниците да са били командировани в чужбина служебно или с цел специализация, което да обуславя начисляване на разходите по НСЗКСЧ.

При съобразяване на гореизложеното, съдът приема, че нетният доход на ответниците е **отрицателен** и е в размер на **/- 102 637,53 лв./** при доходи на ответниците в размер на **26 309,09 лв.** и разходи на ответниците в размер на **128 946,62 лв.** за проверявания период.

При съобразяване правните изводи в цитираната по - горе възприета практика на ВКС и представените по делото доказателства, в това число заключението на вещото лице по назначената СИЕ, съдът приема, че за проверявания период ответниците са придобили следното имущество, което като налично в края на проверявания период следва да бъде съобразено при икономическия анализ за установяване на несъответствието: недвижим имот в гр. Кнежа с пазарна стойност към датата на придобиването му през проверявания период в размер на **17 300 лв.** По делото липсват доказателства в края на проверявания период ответниците да са разполагали с парични средства по банкови сметки, които да бъдат съобразени като част от имуществото им, поради което паричните средства, с които ответниците са се разпореждали през проверявания период, които не са налични в края на проверявания период не следва да бъдат възприети като стойност на придобитото от тях имущество, имащо значение за преценката наличието на значително несъответствие по § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

При съобразяване на посочената по-горе стойност на имуществото на ответниците за проверявания период в размер на **17 300 лв.** и при нетен доход на същите общо за периода в размер на **/-102 637,53 лв./** съобразно

изложените по-горе правни изводи, окръжният съд приема, че не е налице значително несъответствие между нетния доход и имуществото на ответниците по смисъла на § 1 т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, тъй като полученото несъответствие в размер на **119 637,53 лв.** не надвишава сумата от **150 000 лв.** за проверявания период.

При тези правни изводи, съдът приема, че не са налице основанията на чл. 153 вр. Чл. 151 вр. чл. 142 ал. 2 т. 1 и т. 4 вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ за отнемане от ответниците на имущество на обща стойност **31 696,48 лв.**.

Наред това, по съображенията, изложени по-горе съдът приема, че паричните суми, представляващи изпращани и получавани суми чрез системите за бързи разплащания от ответниците и внасяни на каса в банкови сметки от ответницата, които не са налични в края на проверявания период не съставляват и имущество на ответниците, подлежащо на отнемане по реда на чл. 141 от ЗПКОНПИ. Нормата на чл. 142 ал. 1 от ЗПКОНПИ, съгласно която, когато е невъзможно да се отнеме обособено имущество по чл. 141 от ЗПКОНПИ се отнема паричната му равностойност по пазарни цени към момента на предявяване на иска в случая не намира приложение, доколкото понятието "обособено имущество" се отнася до вещи, а не до парични средства, тъй като парите нямат "парична равностойност по пазарни цени" каквато е формулировката в цитираната разпоредба.

При тези правни изводи съдът приема, че предявените искове с правно основание чл. 153 вр. 142 от ЗПКОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество от ответниците са неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени със законните от това правни последици.

На основание чл. 157 ал. 2 от ЗПКОНПИ КПКОНПИ следва да бъде осъдена да заплати по сметка на Плевенския окръжен съд държавна такса с оглед отхвърляне на исковете в размер на **1 267,86 лв.**.

С оглед изхода на делото в полза на ответниците следва да се присъдят направените по делото разноси в размер на **1 000 лв.**, за които в договора за правна помощ /л.162/ между страните е отбелязано, че са платени към датата на сключването му. Обстоятелството, че ответниците и адвокат Н. са договорили адвокатско възнаграждение в размер на **1 500 лв.**, от което е платена само сумата от **1 000 лв.** не води до извод, че разликата следва да се заплати от ищеца в полза на ответниците или пълномощника им, тъй като не са налице основанията за това.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

- - - - -

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛНИ** и **НЕДОКАЗАНИ** предявените от КПКОНПИ, гр. София против И.Б.Г., ЕГН ***** и М. Й. Г., ЕГН ***** и двамата от гр. Кнежа, ***** искове с правно основание чл. 153 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на следното имущество на обща стойност **31 696,48 лв.**, както следва:

На основание чл. 151 във връзка чл. 142, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ от И.Б.Г. на имущество на стойност **8 214 лв.**, от което:

- Сумата в размер на **3 800 евро или 7 432 лв.**, получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И.Б.Г.;
- Сумата в размер на **400 евро или 782 лв.**, получена от трети лица чрез системата Western Union в „Юробанк България“ АД от И.Б.Г..

На основание чл. 151 във връзка чл. 142, ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ от М. Й. Г. на имущество на стойност **23 482,48 лв.**, от което :

- Сумата в размер на **5 395,14 евро или 10 053,88 лв.**, внесена на каса по дебитна карта в евро с IBAN ***** в „УниКредит Булбанк“ АД с титуляр М. Й. Г..
- Сумата в размер на **13 428,60 лв.**, получена от трети лица чрез системата Western Union в Банка „ДСК“ ЕАД, от М. Й. Г..

ОСЪЖДА на основание чл. 157 ал. 2 от ЗПКОНПИ КПКОНПИ, гр. София да ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Плевенския окръжен съд държавна такса в размер на **1 267,86 лв.** поради отхвърляне на исковите.

ОСЪЖДА на основание на основание чл. 157 ал. 2 от ЗПКОНПИ вр. чл. 78 ал. 3 от ГПК КПКОНПИ, гр. София да ЗАПЛАТИ в полза на И.Б.Г., ЕГН ***** и М. Й. Г., ЕГН ***** и двамата от гр. Кнежа, ***** сумата от **1 000 лв.** за направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответниците за присъждане на разноси по делото в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните, с въззивна жалба.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____